

§ 9. Terenowy urząd kontroli prasy, publikacji i widowisk nie zatwierdzi plakatu lokalnego bez uprzedniej akceptacji pod względem artystyczno-graficznym dokonanej przez wydział kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej, a w miastach wydzielonych — przez wydział kultury prezydium miejskiej rady narodowej.

§ 10. 1. Drukarnie mają obowiązek nadsyłania do Ministerstwa Kultury i Sztuki po 3 egzemplarze plakatów.

2. Uchwała niniejsza nie narusza postanowień o dostarczaniu obowiązkowych egzemplarzy druków.

§ 11. Biuro do Spraw Papieru w terminie 30-dniowym od daty wejścia w życie niniejszej uchwały wyda szczegółowe przepisy w sprawie zużywania papieru na wykonywanie afiszów i plakatów oraz ustali gatunki i gramatury papieru na te cele.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 9 lipca 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1184

UCHWAŁA Nr 710 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 8 sierpnia 1952 r.

w sprawie utworzenia Zarządu Przemysłu Tworzyw Sztucznych.

W celu stworzenia warunków rozwoju przemysłu tworzyw sztucznych Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Tworzy się w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego Zarząd Przemysłu Tworzyw Sztucznych, zwany dalej w skróceniu „Zarządem”, działający według zasad przewidzianych uchwałą Prezydium Rządu z dnia 23 grudnia 1950 r. w sprawie włączenia w skład ministerstw centralnych zarządów (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-5, poz. 63).

§ 2. Przedmiotem działania Zarządu jest:

- 1) organizacja przemysłu tworzyw sztucznych,
- 2) nadzór, koordynacja, kontrola i ogólne kierownictwo podległych przedsiębiorstw,
- 3) opracowywanie zbiorczych planów działalności podległych przedsiębiorstw i nadzór nad ich wykonaniem,
- 4) opracowywanie procesów technologicznych i organizacja produkcji,
- 5) dbanie o stały postęp techniczny i racjonalizację,
- 6) ulepszanie i kontrola jakości produkcji,
- 7) koordynacja działalności przedsiębiorstw, zwłaszcza w zakresie produkcji, zaopatrzenia i zbytu,
- 8) nadzór i koordynacja gospodarki finansowej,
- 9) regulowanie zagadnień pracy i płac,
- 10) opracowywanie norm i instrukcji organizacyjnych,
- 11) planowanie inwestycji i nadzór nad ich wykonaniem,
- 12) nadzór nad konserwacją i remontem maszyn, urządzeń, sprzętu i budowli,

13) nadzór nad eksploatacją majątku przydzielonego przedsiębiorstwom.

§ 3. Siedzibą Zarządu jest m. st. Warszawa.

§ 4. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustali w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Maszynowego oraz Przemysłu Drobno i Rzemiosła listę przedsiębiorstw i zakładów, które zostaną podporządkowane Zarządowi. Przedsiębiorstwa te i zakłady powinny być przekazywane Zarządowi sukcesywnie, nie później jednak niż do dnia 15 września 1952 r.

§ 5. Państwowa Komisja Lokalowa przydzieli Zarządowi do dyspozycji w ciągu 1952 r. 20 izb mieszkalnych dla pracowników Zarządu oraz odpowiednią ilość pomieszczeń biurowych.

§ 6. Prezes Państwowej Komisji Etatów przydzieli Zarządowi na wniosek Ministra Przemysłu Chemicznego potrzebną ilość etatów osobowych.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Przewodzącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrom: Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Drobno i Rzemiosła, Prezesowi Państwowej Komisji Etatów i Państwowej Komisji Lokalowej.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 8 sierpnia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. H. Chelchowski

1185

UCHWAŁA Nr 721 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 14 sierpnia 1952 r.

w sprawie ustalenia jednolitej taryfy składek za ubezpieczenie od gradobicia ziemiopłodów kontraktowanych.

Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Dla ubezpieczenia od gradobicia ziemiopłodów kontraktowanych ustala się następujące stawki taryfowe:

Nazwa ziemiopłodu	Wysokość stawki od 1000 zł sumy ubezpieczenia
a) tytoń	60‰
b) chmiel	32‰
c) gryka, proso, kukurydza, groch, fasola, bobik, bób, peluska, wy-	

Nazwa ziemiopłodu	Wysokość stawki od 1000 zł sumy ubezpieczenia
ka ozima i jara, łubin, rzepak ozimy i jary, rzepik, rzepa ścier-niskowa, gorczyca, mak, buraki cukrowe i pastewne, brukiew, cykorię, marchew, pastewna, kapusta pastewna, cebula, espar-ceta, koniczyna, lucerna, trawy.	

Nazwa ziemiopłodu	Wysokość stawki od 1000 zł sumy ubezpieczenia
len, konopie, ziola, okopowe, a w gospodarstwach nie objętych obowiązkowym ubezpieczeniem również żyto, pszenica, jęczmień i owies	10‰
d) sady owocowe (owoce), szkółki drzew i krzewów, łoża koszykarska, winorośl oraz warzywa dyniowate	30‰

§ 2. Stawki taryfowe dla tytoniu, chmielu i ziół obejmują również ubezpieczenie od ognia surowca tych roślin z chwilą odłączenia ich od pnia lub od ziemi.

§ 3. Składki za ubezpieczenie od gradobicia ziemiopłodów kontraktowanych oblicza się od wartości wykupowej ziemiopłodów bez uwzględniania dodatków (premi) i potrąceń.

§ 4. Składki za ubezpieczenie od gradobicia ziemiopłodów kontraktowanych inkasują i przekazują PZU organa dokonywające wypłat za dostarczone ziemiopłody kontraktowane.

§ 5. Ubezpieczenie ziemiopłodów, dla których przewidziano w umowach plantacyjnych obowiązek ubezpieczenia od gradobicia, dochodzi do skutku z chwilą podpisania umowy plantacyjnej. W tym wypadku umowa plantacyjna stanowi zarazem dowód ubezpieczenia.

§ 6. Ziemiopłody kontraktowane, dla których nie przewidziano w umowach plantacyjnych obowiązku ubezpieczenia od gradobicia, mogą być ubezpieczane w PZU na podstawie stawek taryfowych podanych w § 1 i ogólnych warunków ubezpieczenia dla kontraktowanych ziemiopłodów.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. H. Chelchowski

1186

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 sierpnia 1952 r.

w sprawie obniżenia podatku gruntowego dla zespołów wypasowych owiec.

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 283 i z 1952 r. Nr 32, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zespołom wypasowym owiec, zorganizowanym i prowadzonym na podstawie regulaminu, potwierdzonego przez Ministerstwo Rolnictwa, którym prezydium rad narodowych wydzierżawiły będące w ich zarządzie grunty (pastwiska) wchodzące w skład Państwowego Fundu-

szu Ziemi, obniża się podatek gruntowy za rok podatkowy 1951 do wysokości 3,5‰ podstawy opodatkowania, ustalonej z tych gruntów.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru podatku gruntowego za rok podatkowy 1951.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1187

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 30 czerwca 1952 r.

w sprawie ustalenia cen na usługi rzemieślnicze dla potrzeb wsi w zakresie kowalstwa, ślusarstwa, mechaniki młyńskiej, kołodziejstwa, bednarstwa, rymarstwa, budownictwa oraz szewstwa i krawiectwa.

Stosownie do § 5 uchwały Nr 328 Prezydium Rządu z dnia 26 kwietnia 1952 r. w sprawie usług rzemieślniczych dla wsi (Monitor Polski Nr A-51, poz. 688) oraz na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. w sprawie normowania wynagrodzeń za usługi oraz za wartość pracy i wydatków przy umowie o dzieło i przy wytwarzaniu lub przetwarzaniu artykułów pierwszej potrzeby (Dz. U. Nr 67, poz. 418) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy ustalenia ceników ramowych na najbardziej typowe usługi rzemieślnicze świadczone dla ludności wiejskiej przez uspołecznione zakłady usługowe i indywidualne zakłady rzemieślnicze w zakresie kowalstwa, ślusarstwa i blacharstwa, kołodziejstwa, bednarstwa, rymarstwa i budownictwa.

2. Cenniki ramowe w zakresie kowalstwa, ślusarstwa i blacharstwa, kołodziejstwa, bednarstwa i rymarstwa zawarte są w następujących załącznikach do niniejszego zarządzenia:

- 1) cennik ramowy usług kowalskich — w załączniku Nr 1,
- 2) cennik ramowy usług ślusarskich i blacharskich — w załączniku Nr 2,
- 3) cennik ramowy usług kołodziejskich — w załączniku Nr 3,
- 4) cennik ramowy usług bednarskich — w załączniku Nr 4,
- 5) cennik ramowy usług rymarskich — w załączniku Nr 5.

3. Ceny w zakresie usług budowlanych regulują „Zasady obliczania należności za usługi budowlane, świadczone dla ludności wiejskiej”, zawarte w załączniku Nr 6.

4. Ceny za usługi w zakresie mechaniki młyńskiej będą ustalane przez prezydium wojewódzkich rad narodowych (wydziały przemysłu), na podstawie przedłożonej przez wykonawcę kalkulacji ceny usługi. Ceny za usługi wykonane u zleceniodawcy przez kwalifikowanego